

15 Μαΐου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΚΗΣ ΖΑΠΙΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ

Αιτητές.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 570/87, 573/87)

-
- Δεδικασμένο — Ακύρωση διοικητικής πράξεως με βίωση συγκεκριμένα εννόμη-
ματα — Άσκηση εφέσεως — Απόσχιση εφέσεως — Σχόλια* Ολομέλειας
Ανωτάτου Δικαστηρίου, που έγιναν χωρίς να προηγηθεί συζήτηση —
Ορθά κατά την επανεξέταση του θέματος η Ε.Δ.Υ. θεώρησε και την δεσμευ-
μένη από τα εκτελεστικά εννόμηματα του Δικαστηρίου — Σύνταγμα, Άρθρο 5
146.5 — **Haris v. Republic** (1989) 3 C.L.R.. 147 παρατίθεται με επιδοκμα-
σία.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Καθήκον προτιμήσεως του καταλ-
ληλότερου υποψηφίου — Το Ανώτατο δικαστήριο δεν επιμβάινει, αν η 10
διοίκηση δεν υπερίβη τα ωραία όρια της διακριτικής της εξουσίας — Γι'
αυτό για να επιτύχει, ο αιτών πρέπει να δείξει έγκληνη υπεροχή.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ακαδημαϊκά προσό-
ντα, μη αναγόμενα σε πλεονέκτημα, αλλά σχετιζόμενα με τα καθήκοντα 15
της θέσης — Βαρύτητα.

Το κύριο θέμα στην υπόθεση αυτή ήταν κατά πόσο κατά την επανεξέ-

*Το σχετικό κείμενο παρατίθεται αυτούσιο στη σελ. 1102

5
10
15

ταση του θέματος διορισμού Επάρχου μετά από ακύρωση του πρώτου διορισμού από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου ορθά η Ε.Δ.Υ. θεώρησε εαυτήν δεσμίαν των ευρημάτων στην ακυρωτική απόφαση. Το θέμα τούτο πρέσβη, γιατί μετά από άσκηση εφέσεως εναντίον της εν λόγω ακυρωτικής απόφασεως και μετά από απόσυρση της εν λόγω εφέσεως η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου προχώρησε, χωρίς να προηγηθεί συζήτηση σε σχόλια, που σύμφωνα με τους συντηγδρους τους αιτούντες είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη απελευθέρωση της διακριτικής εξουσίας της Ε.Δ.Υ. από τα ευρήματα στην πρωτόδικη απόφαση.

10
15

Η τελευταία εισήγηση απερρίφθη. Η Ε.Δ.Υ. ορθά θεώρησε εαυτήν δεσμίαν των εκτελεστικών ευρημάτων στην ακυρωτική απόφαση. Ορθά σε ακαδημαϊκά προσόντα, που σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσης, δόθηκε βιαιότητα, μετά από συνεκτίμηση των με τα άλλα στοιχεία. Οι αιτούντες δεν απέδειξαν έγκληη υπεροχή.

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίπτονται.

20 *Αναφερόμενες υποθέσεις.*

Λαμπής και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 130.

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1983) 3 Α.Α.Δ. 1423,

25

Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147.

Δημοκρατία και Άλλος ν. Καστελλάνος (1988) 3 Α.Α.Δ. 2249,

30

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3 Α.Α.Δ. 823,

Ρούσσος ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217.

Φικάζκος ν. Δημοκρατίας (1970) 3 Α.Α.Δ. 312,

35

Λάγκος και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 804.

Προσφυγές.

40

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προάχθηκε στη θέση Επάρχου.

- Αμ. Λεμονάκης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 870/87.
- Χ. Ιερείδης για τον Ε. Κιττή, για τον Αιτητή στην υπόθεση 873/87. 5
- Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην υπόθεση 870/87.
- Χ. Ιερείδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην υπόθεση 873/87. 10
- Π. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για την Καθ' ης η αίτηση.
- Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Η απόφαση θα εκδοθεί από τον κ. Χρ. Αρτεμίδη. 15
- ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Οι δύο αυτές προσφυγές προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη και γι' αυτό συνεκδικάστηκαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η επίδικη απόφαση, που αφορά την προαγωγή στην θέση Επάρχου του ενδιαφερομένου προσώπου Ανδρέα Μαντοβάνη, λήφθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 10.8.1987 και δημοσιεύτηκε στην επίσημη Εφημερίδα στις 28.8.87 με αναδρομική ισχύ του διορισμού από 1.3.1984. 20
25
- Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα εξής:
- Στις 25.2.1984 η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να προαγάγει τον αιτητή Ζαπίτη στη θέση Επάρχου από 1.3.84. Στις 25.2.1986 όμως το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την πιο πάνω απόφαση στις Προσφυγές 122/84, 123/84 και 240/84, καθόσο μέρος της αφορούσε στην προαγωγή του Ζαπίτη. Οι αιτούντες στις πιο πάνω προσφυγές ήταν οι: Ιούλιος Λαμπής, Ανδρέας Μαντοβάνης, που είναι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην παρούσα υπόθεση, και Δημήτρης Παπαδόπουλος, ο δεύτερος από τους ενώπιον μας δύο αιτούντες. 30
35
- Μετά την ακύρωση της προαγωγής του Ζαπίτη, η Ε.Δ.Υ. σε συνεδρία της, στις 28.2.86, αποφάσισε να τον ειδοποιήσει να επανέλθει στη θέση που κατείχε προηγουμένως, δηλαδή αυτή του Διοικητικού Λειτουργού Α, Γενικό Διοικητικό Προσωπικό. 40

Ο Ζαπίτης κατεχώρησε έφεση (Α.Ε. 577) εναντίον της πρωτόδικης απόφασης στις πιο πάνω προσφυγές, την οποία όμως απέσυρε στις 3.7.1987.

- 5 Η Ε.Δ.Υ. σε νέα συνεδρία της, στις 10.8.87, επελήφθη πάλι του ζητήματος της πλήρωσης της θέσης Επάρχου και προχώρησε στην επανεξέταση των ενώπιον της στοιχείων αναφορικά με όλους τους υποψήφιους, έχοντας υπόψη το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή 25.2.84, και αποφάσισε με πλειοψηφία τριών ψήφων έναντι μιας, να προαγάγει στη θέση Επάρχου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Μαντοβάνη.

- 10 Ο δικηγόρος του αιτούντος Ζαπίτη στην προσφυγή 870/87, ήγγειρε στην αγόρευση του αριθμό νομικών ζητημάτων για να υποστηρίξει ότι η επίδικη απόφαση είναι πλημμελής και πρέπει ως εκ τούτου να ακυρωθεί. Οι προβαλλόμενοι για την ακύρωση λόγοι μπορεί να συνοψιστούν ως εξής:

- 20 (α) Η Ε.Δ.Υ. δεν επέλεξε τον καλύτερο υποψήφιο.
- (β) Η εκτίμησή της σε ότι αφορά την αξία και προσόντα τους είναι εσφαλμένη.
- 25 (γ) Δεν έλαβε υπόψη τα υψηλότερα προσόντα του αιτητή καθώς επίσης και το περιεχόμενο των ετησίων εμπιστευτικών εκθέσεων, τη σύσταση του Προϊσταμένου και την επίδοσή του στις συνεντεύξεις και,
- 30 (δ) Απέδωσε υπέρμετρη σημασία στα ακαδημαϊκά προσόντα του ενδιαφερομένου προσώπου Μαντοβάνη, που υποβλήθηκε συνάμα πως είναι άσχετα με τη φύση των καθηκόντων της θέσης.

- 35 Η καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει πως η απόφαση της Ε.Δ.Υ. είναι καθόλα ορθή και νόμιμη, εφόσο λήφθηκε ύστερα από σωστή άσκηση της διακριτικής της εξουσίας μετά από ορθή αξιολόγηση των ουσιωδών στοιχείων, κριτηρίων και γεγονότων που αφορούσαν τους υποψηφίους.

- 40 Το βασικότερο νομικό επιχείρημα που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτούντος Ζαπίτη είναι ότι η Ε.Δ.Υ. παρερμήνευσε και παραγνώρισε τις οδηγίες της Ολομέλειας του Ανωτάτου

Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 577 επειδή, σε αντίθεση με αυτές θεώρησε τον εαυτό της δεσμευμένο από τα ευρήματα και συμπεράσματα του Πρωτόδικου Δικαστηρίου στην προσφυγή *Λαμπής και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 130. (Προσφυγές 122/84, 123/84 και 240/84).

5

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, ο αιτητής στην κοινόμενη υπόθεση Ζαπίτης, κατεχώρησε έφεση εναντίον της πιο πάνω αναφερόμενης πρωτόδικης απόφασης (έφεση αρ. 577) την οποία όμως απέσυρε κατά την ακρόαση, στις 3.7.1987. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είτε τα εξής, μετά τη δήλωση του δικηγόρου του με την οποία απέσυρε την έφεση.

10

“In the circumstances, this appeal has to be dismissed as withdrawn. We have to observe, however, that we agree that the promotion of the applicant was rightly annulled by the learned trial Judge on the ground mentioned by counsel for the appellant.

15

As we have not heard to the end arguments on the remaining issues we should not be taken as affirming any of the other findings and conclusions of the learned trial Judge.

20

As regards the suitability for promotion of any of the candidates to the post of District Officer it is now up to the Commission to reconsider the matter and to select the most suitable candidate for the post after a proper exercise, in an unfettered by any other consideration manner, of its discretionary powers.”

25

Ο κ. Λεμονάρης εισηγείται πως η πιο πάνω “απόφαση”, όπως την αποκαλεί, του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ιδιαίτερα αυτά που αναφέρονται στη δεύτερη παράγραφο, απέκλειαν την Ε.Δ.Υ. από του να θεωρεί την πρωτόδικη απόφαση ως δεσμευτική και όφειλε επομένως να επανεξετάσει το ζήτημα των διορισμών δίχως να ακολουθήσει τα ευρήματα του Δικαστηρίου που περιέχονται σ’ αυτή.

30

35

Η νομική συζήτηση του ζητήματος που ήγειρε ο κ. Λεμονάρης και η ετυμηγορία μας πάνω σ’ αυτό θα αποφασίσει τη δεχτότητα ή απόρριψη και των δυο προσφυγών. Προτού όμως προχωρήσουμε στην εξέταση του θέματος θα αναφερθού-

40

5 με με κάποια λεπτομέρεια στα γεγονότα του διορισμού στη θέση Επάρχων που έχει δικαστική προϋστορία. Για το σκοπό αυτό θα τα επαναλάβουμε ουσιαστικά όπως εκτίθενται από το Δικαστή που ετελήθη πρωτοδίκως των προσφυγών στην υπόθεση **Ιούλιος Λαμπή και Άλλοι**, που αναφέρεται πιο πάνω. Τα γεγονότα και ευρήματα του Δικαστηρίου αναφέρονται με λεπτομέρεια στη σύνοψη των εκδοτών.

10 Στις 23.10.1981 η Ε.Δ.Υ. προκήρυξε τις τέσσερις κενές θέσεις Επάρχων στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Επειδή η θέση είναι εξειδικευμένη, η Ε.Δ.Υ., βάσει του άρθρου 35(1) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως έχει τροποποιηθεί, (Νόμος 33/67), απέστειλε τις αιτήσεις στη Συμβουλευτική Επιτροπή, που συνεστήθη βάσει του άρθρου 34
15 του Νόμου. Η Επιτροπή αυτή μετά από ανεπιτυχείς προσπάθειες να προβεί σε συστάσεις, και αφού δέχτηκε στο μεταξύ σε συνέντευξη τους αιτητές, πήρε τελικά την απόφασή της στις 13.9.1983. Με αυτή σύστηνε επτά υποψήφιους. Σε αυτούς δεν περιλαμβανόνταν ο ενώπιον μας αιτητής Παπαδόπουλος και το
20 ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μαντοβάνης. Ο πρώτος όμως πρόσβαλε με επιτυχία τη σχετική απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, [δες: **Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας** (1983) 3 Α.Α.Δ. 1423]. Συνοπτικά τα ευρήματα του Δικαστηρίου στην προσφυγή αυτή, ήταν ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή έδωσε υπερβάλλουσα βαρύτητα στις συνεντεύξεις, η έρευνά της ήταν ανεπαρκής και η αιτιολογία της πλημμελής.

30 Μετά την απόφαση αυτή του Δικαστηρίου, η Συμβουλευτική Επιτροπή επανεξέτασε το ζήτημα και σύστησε έντεκα υποψήφιους. Αυτή τη φορά στους συστηθέντες περιλαμβανόνταν οι δύο αιτούντες στις κρινόμενες προσφυγές και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μαντοβάνης. Η Συμβουλευτική Επιτροπή παρατήρησε, αναφορικά με τον αιτητή Παπαδόπουλο και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μαντοβάνη, ότι η επίδοσή τους κατά τις συνεντεύξεις ήταν χαμηλότερη από τους υπόλοιπους υποψήφιους.
35 Η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε η ίδια σε συνέντευξη τους υποψήφιους, στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών ο οποίος, αφού αξιολόγησε την επίδοσή τους παρατήρησε ότι οι Μαντοβάνης και Παπαδόπουλος ήσαν καλοί, ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στις προσφυγές 122/84, 123/84 και 240/84, και
40 αιτητής ενώπιό μας Ζαλίτης, ήταν εξαιρετος. Η Ε.Δ.Υ. όμως προέβη στη δική της αξιολόγηση για να συμπεράνει ότι ο αιτη-

τής Παπαδόπουλος ήταν καλός ενώ οι Μαντοβάνης και Ζαπίτης σχεδόν πολύ καλοί.

Στις 10.2.84 η Ε.Δ.Υ. επέλεξε τους τέσσερις υποψήφιους και τους διόρισε στη θέση Επάρχου. Οι Ζαπίτης, Παπαδόπουλος και Μαντοβάνης δεν ήσαν μεταξύ αυτών που διορίστηκαν. Ένας όμως από τους επιλεγέντες δεν απεδέχθη το διορισμό και έτσι η Ε.Δ.Υ. διόρισε στην τέταρτη θέση τον Ζαπίτη. 5

Το Δικαστήριο αποδεχόμενο το αίτημα στις πιο πάνω προσφυγές, ακύρωσε το διορισμό του δίδοντας τους εξής λόγους. Η Ε.Δ.Υ. προσέδωσε υπερβάλλουσα και αδικαιολόγητη βαρύτητα στην απόδοση των αιτητών στις ενώπιον της συνεντεύξεις με αποτέλεσμα να αποκλείσει τους Ιούλιο Λαμπή και Δημήτρη Παπαδόπουλο από την τέταρτη κενή θέση Επάρχου, παρόλο που η υπεροχή τους έναντι του Ζαπίτη ήταν έκδηλη σε ότι αφορά την αρχαιότητα και προσόντα. Η Ε.Δ.Υ. όφειλε επομένως να αιτιολογήσει την απόφασή της όταν παραγνώριζε την αρχαιότητα και προσόντα των Λαμπή και Παπαδόπουλου έναντι του Ζαπίτη. Αναφορικά με τον Μαντοβάνη, το Δικαστήριο είπε πως, παρόλο που η αξιολόγηση της επίδοσής του από το Γενικό Διευθυντή δεν έγινε αποδεχτή από την Ε.Δ.Υ., εντούτοις τη θεώρησε ένα από τους λόγους για τους οποίους έκρινε τον Ζαπίτη καλύτερο του Μαντοβάνη. Πάρα πέρα, και παρότι η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε την απόδοση τόσο του Ζαπίτη όσο και Μαντοβάνη ως σχεδόν πολύ καλή, προχώρησε να εξειδικεύσει και απομονώσει ένα στοιχείο πάνω στο οποίο θεώρησε τον Ζαπίτη καλύτερο του Μαντοβάνη, δηλαδή αυτό της πρακτικής προσέγγισης διαφόρων αναφερόμενων θεμάτων. Αυτή η απομόνωση και εξειδίκευση, προχώρησε να πει το Δικαστήριο, ήταν φτωχή δικαιολογία για να προτιμηθεί ο Ζαπίτης. Το Δικαστήριο βρήκε επίσης πως η Ε.Δ.Υ. εσφαλμένα έλαβε υπόψη της το γεγονός πως το 1982 ο Ζαπίτης θεωρήθηκε καλύτερος για προαγωγή από το Μαντοβάνη στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α'. Αυτό ήταν ένα άσχετο στοιχείο που αφορούσε άλλη θέση και η Ε.Δ.Υ. δεν μπορούσε να το μετρήσει εις βάρος του Μαντοβάνη. 10
15
20
25
30
35

Είναι αυτή την απόφαση που ο δικηγόρος του Ζαπίτη εισηγείται πως η Ε.Δ.Υ. δεν έπρεπε να λάβει υπόψη της και ότι όφειλε να παραγνωρίσει τα ευρήματα του Δικαστηρίου και να προχωρήσει να επανεξετάσει το ζήτημα του διορισμού ασκώντας 40

ελεύθερα τη διακριτική της ευχέρεια.

Κατά τη γνώμη μας η θέση αυτή είναι νομικά εσφαλμένη. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επελήφθη της έφεσης, εφόσο αυτή
 5 αποσύρθηκε. Τα σχόλια που προχώρησε να κάμει δεν ήταν απο-
 τέλεσμα συζήτησης της υπόθεσης ενώπιόν του. Η πρωτόδικη
 απόφαση δεν ακυρώθηκε, από το λεκτικό δε των όσων είπε η
 Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου το συμπέρασμα είναι
 10 πως η Ε.Δ.Υ. ήταν ελεύθερη να ασκήσει τη διακριτική της εξου-
 σία, όπως βέβαια ο Νόμος, η Νομολογία και το Σύνταγμα επι-
 τάζουσιν. Πολύ ορθά, κατά τη γνώμη μας, η Ε.Δ.Υ. θεώρησε πως
 ήταν δεσμευμένη από την απόφαση και ότι όφειλε να ακολου-
 θήσει τις παρατηρήσεις, σχόλια και αιτιολογία του Δικαστηρίου.
 Η απόφαση αυτή αφορούσε τους ενώπιον μας αιτητές και
 15 ενδιαφερόμενο πρόσωπο για την ίδια επίδικη θέση.

Η αρχή ότι τα Διοικητικά όργανα οφείλουν να ακολουθούν
 την απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου στη συγκεκριμένη
 προσφυγή στην οποία αφορά, είναι νομολογιακά θεμελιωμένη.
 20 Πρόσφατη πάνω στο ζήτημα αυτό είναι η απόφαση της
 Ολομέλειας του Ανωτάτου δικαστηρίου στην υπόθεση **Χαρις ν.
 της Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 147 στην οποία γίνεται συζή-
 τηση του θέματος με πλήρη αναφορά στη νομολογία.
 Παραθέτουμε σε μετάφραση ένα ουσιώδες απόσπασμα:

25
 “Οι αποφάσεις των Δικαστηρίων στην αναθεωρητική τους
 δικαιοδοσία, είναι δεσμευτικές επί όλων των οργάνων και
 αρχών της Δημοκρατίας (δες άρθρο 146.5 του Συντάγματος)
 και όλα τα εκτελεστικά ευρήματα του Δικαστηρίου είναι
 30 δεσμευτικά για τη διοίκηση η οποία δεν είναι πλέον ελεύθερη
 να έχει αντίθετη άποψη από τα αποδεδειγμένα γεγονότα στην
 απόφαση.”

(Δες επίσης την απόφαση της Ολομέλειας **Δημοκρατία ν.
 35 Καστελλάνου** (1988) 3 Α.Α.Δ. 2249).

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της, στην οποία θα αποφάσιζε την
 πλήρωση της επίδικης θέσης, αναφέρει στο πρακτικό της ότι
 καθοδηγήθηκε από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου
 40 στις Προσφυγές 122/84, 124/84 και 240/84 και το πρακτικό της
 Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην έφεση 577, που
 αποσύρθηκε. Το αιτιολογικό της επίδικης απόφασης της Ε.Δ.Υ.,

- που καταλαμβάνει επτά σχεδόν δακτυλογραφημένες σελίδες, περιέχει όλα τα ουσιώδη στοιχεία και γεγονότα που αναλύονται με λεπτομέρεια, και την κρίση της Επιτροπής μετά από ενδελεχή αξιολόγησή τους. Στην πρώτη σελίδα των πρακτικών γίνεται αναφορά στην απόφαση στις πιο πάνω προσφυγές και ακολουθούνται με σχολαστικότητα τα ευρήματα του Δικαστηρίου ώστε η νέα απόφαση της Επιτροπής να συνάδει πλήρως με αυτά. 5
- Παραθέτουμε αυτούσιες τις σχετικές παραγράφους 2, 3, 4, 5 και 6 των πρακτικών της απόφασης της Επιτροπής όπου συνοπτικά απαριθμούνται τα ευρήματα του Δικαστηρίου και καθορίζονται τα κριτήρια λήψης της απόφασης ώστε να συνάδει με αυτά. 10
- “2. Να μην αποδοθεί υπέρμετρη σημασία στην εντύπωση από τις συνεντεύξεις. 15
3. Η εντύπωση από τις συνεντεύξεις να συνεκτιμηθεί μαζί με τα άλλα στοιχεία προσδιορισμού της αξίας και κατ’εξοχήν τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις. 20
4. Να μην αποδοθεί η σημασία που αποδόθηκε την προηγούμενη φορά στο γεγονός ότι ο Ζαπίτης έκαμε καλύτερη εντύπωση σ’ ό,τι αφορά την πρακτική προσέγγιση στα διάφορα θέματα. 25
5. Να μην αποδοθεί η σημασία που αποδόθηκε στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, που έκαμε ο Γενικός Διευθυντής, ως χωριστό στοιχείο. 30
6. Να μη ληφθεί υπόψη το ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος το 1982 κρίθηκε καλύτερος του Μαντοβάνη για άλλη θέση. 35
- Στη συνέχεια η Επιτροπή, όπως αναφέρει στην απόφασή της, ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων αφού μελέτησε τα στοιχεία όπως αυτά ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή 25.2.84, καθώς επίσης τους προσωπικούς φακέλους και εμπιστευτικές εκθέσεις των. Τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, συνεκτιμήθηκαν με τα άλλα στοιχεία που ήσαν ενώπιον της Επιτροπής για να προσδιοριστεί η αξία των υποψηφίων. Η Επιτροπή κατέληξε τέλος στα εξής συμπεράσματα που δικαιολογούνται πλήρως από τα αντικειμενικά στοιχεία: Ο ενώ 40

5 πιον μας αιτητής Παπαδόπουλος και ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μαντοβάνης ικανοποιούσαν την παράγραφο (α)(ι) του σχεδίου υπηρεσίας γιατί ήσαν κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος ή τίτλου σε κατάλληλο θέμα, ενώ ο αιτητής Ζαπίτης ικανοποιούσε την παράγραφο (α)(ιι), είχε δηλαδή γενική μόρφωση του επιπέδου απολυτηρίου εξατάξιας σχολής μέσης εκπαίδευσης. Οι αιτητές υπερέχουν σε αρχαιότητα του ενδιαφερομένου προσώπου στην προηγούμενη από την τελευταία προαγωγή τους θέση, παρόλο που και οι τρεις είχαν προαχθεί στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α από 15.1.82. Η Επιτροπή όμως απόφασισε, συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία που αφορούσαν στην αξιολόγηση των υποψηφίων, να αποδώσει βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα. Ο συνήγορος του Ζαπίτη εισηγήθηκε πως εσφαλμένα αποφάσισε η Επιτροπή να δώσει βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα που δεν είχαν καμιά σχέση με τη φύση των καθηκόντων του Επάρχου. Διαφωνούμε με τη θέση αυτή. Σε πρόσφατη απόφαση η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ* (1989) 3 Α.Α.Δ.. 823) επικύρωσε απόφαση της Ε.Δ.Υ. να δώσει βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα που σχετίζονταν με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, συνεκτιμώντας τα βέβαια με τα υπόλοιπα στοιχεία που μετρούν στη γενική αξιολόγηση. Το Δικαστήριο είτε τα εξής σχετικά.

25 “Μέσα στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής δημόσιας υπηρεσίας να επιλέξει τους καταλληλότερους για διορισμό στις επίδικες θέσεις, είχε κατά τη γνώμη μας καθήκον να συνεκτιμήσει όλα τα προσόντα τους. Ορθά δε έδωσε βαρύτητα στα ακαδημαϊκά προσόντα των ενδιαφερομένων προσώπων, που σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης Διοικητικού Λειτουργού. Παραπέρα, η Επιτροπή ανέφερε στην απόφασή της πως έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιόν της στοιχεία τα οποία και αξιολόγησε.”

35 Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μαντοβάνης έχει δίπλωμα νομικής και MASTER στη Δημόσια Διοίκηση, δεύτερου κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών. Παρόμοια ακαδημαϊκά προσόντα έχει και ο αιτητής Παπαδόπουλος και ορθά κρίθηκε πως οι δυο αυτοί υποψήφιοι ήσαν ισότιμοι αναφορικά με τους τίτλους σπουδών. Τα καθήκοντα και οι ευθύνες του Επάρχου, όπως αναφέρονται στα σχέδια υπηρεσίας, είναι η άσκηση εξουσίας με βάση τους νόμους της Πολιτείας. Νομικές επομένως γνώσεις και σπουδές σε θέματα διοίκησης είναι απόλυτα συναφή με τη φύση των

καθιρόντων της θέσης.

Η Ε.Δ.Υ. έκρινε με πλειοψηφία 3 προς 1 ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερείχε του αιτητή Ζαπίτη ακριβώς για τα ακαδημαϊκά του προσόντα, ενώ ήταν ισότιμοι στα υπόλοιπα στοιχεία αξιολόγησης. Η Ε.Δ.Υ. με παμψηφία έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερείχε του αιτητή Παπαδόπουλου σε όλα τα στοιχεία εκτός από τα ακαδημαϊκά προσόντα, που ήταν ισότιμα, ενώ στην αρχαιότητα υπερείχε ο αιτητής Παπαδόπουλος. Η αρχαιότητα, όπως πρόσφατα έχει νομολογηθεί από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Ρούσσος ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217, είναι ένα από τα στοιχεία που συσταθμίζεται μαζί με τα υπόλοιπα, δεν αποτελεί δηλαδή από μόνο του καθοριστικό παράγοντα στη αξιολόγηση των υποψηφίων.

Είναι γνωστή αρχή Διοικητικού δικαίου πως η Ε.Δ.Υ. έχει καθήκο να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο. Η χρηστή διοίκηση απαιτεί όπως η πολιτεία έχει κατάλληλους και ικανούς δημόσιους υπαλλήλους. Στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας η Ε.Δ.Υ. δεν πρέπει να περάσει τα ακραία επιτρεπτά όρια. Όταν συμβεί αυτό η απόφαση της προσβάλλεται με επιτυχία από υποψήφιο που είναι ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην επίδικη απόφαση. Για να το επιτύχει όμως πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή του έναντι των διορισθέντων.

Από την ανάλυση που κάμνουμε πιο πάνω καταδειχεται πως οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου. Όπως έχει επίσης νομολογηθεί η Ε.Δ.Υ. έχει ευρύτερη διοικητική ευχέρεια όταν η απόφαση αφορά διορισμούς σε υψηλές θέσεις στη διοίκηση, όπως η παρούσα. (Δες, *Φράγκος ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 312 και πρόσφατα *Ξενής Λάρκος και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 804).

Οι προσφυγές επομένως απορρίπτονται και η απόφαση της Επιτροπής επικυρώνεται.

Οι προσφυγές απορρίπτονται.